

Minister Finansów i Gospodarki

Znak pisma: DM-V.054.4.2026
Warszawa, 19 czerwca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: odpowiedzi na interpelację nr 16542

Szanowny Panie Marszałku,

w nawiązaniu do interpelacji nr 16542 grupy posłów w sprawie wpływu ograniczonej dostępności mieszkań na pogłębienie kryzysu demograficznego w Polsce, pragnę zaznaczyć, że poruszone w ww. interpelacji problemy i pytania są zbliżone do tych ujętych w interpelacji nr 16541 grupy posłów, których także reprezentował poseł Kamil Wnuk. W poniższej odpowiedzi skupię się zatem na najważniejszych zagadnieniach dotyczących dostępu do stabilnego i przystępnego cenowo mieszkania i czynników wpływających na decyzje życiowe młodych ludzi. Szersze omówienie zagadnienia znajduje się w odpowiedzi na interpelację nr 16541.

Dostęp do stabilnego i przystępnego cenowo mieszkania jest jednym z istotnych czynników wpływających na decyzje życiowe młodych ludzi. Problem w zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych szczególnie koncentruje się wśród osób młodych, ale dotyczy także rodzin z dziećmi, które z uwagi na powiększenie się rodziny o kolejnego członka poszukują większego lokalu. Jednak kwestia samodzielności lub braku samodzielności w zamieszkiwaniu, a także kwestia posiadania dzieci są jednak o wiele bardziej złożone i nie sprowadzają się tylko do dostępności mieszkań.

Należy zaznaczyć, że na decyzje młodych ludzi dotyczące mieszkania z rodzicami, jak i na wysokość czynszu w ostatnich latach miały wpływ czynniki zewnętrzne, wspomniane już ograniczenia w mobilności, czasowe zamknięcie uczelni i stacjonarnych miejsc pracy, napływ migrantów z zagrożonych wojną regionów Ukrainy, gwałtowny wzrost cen energii, inflację i wzrost stóp procentowych.

Wspomniane w interpelacji zjawisko niesamodzielnego zamieszkiwania (tzw. gniazdownictwo) jest określane poprzez wskaźnik udziału osób w wieku 25-34 lata zamieszkujących wspólnie z rodzicami. Od 2019 roku wskaźnik ten w Polsce zmieniał się od 43,9 % w 2019 roku, 48,8 % w latach 2020-2021 (wzrost spowodowany zjawiskami związanymi z pandemią COVID-19), 53,8% w 2024 r. i 51,0% w 2025 roku. Na wysokość wskaźnika tzw. gniazdownictwa wpływają zarówno czynniki mieszkaniowe jak i kulturowo-społeczne. Wskaźnik ten pozostaje niski w krajach Europy północnej, gdzie młodzi ludzie chcą się szybko usamodzielnąć. Tymczasem w krajach Europy południowej wskaźniki te są najwyższe, niezależnie od poziomu ekonomicznego lub dostępności mieszkań (tzw. efekt bamboccioni we Włoszech). W Polsce głębsza analiza tego efektu

została przeprowadzona w badaniu Centrum Badania Opinii Społecznej (CBOS) w 2025 r. Z badania tego wynika, że niemal w takim samym stopniu zjawisko współzamieszkiwania jest wynikiem konieczności (51% badanych wskazało brak mieszkania), jak i wynikiem dobrowolnej decyzji (48% respondentów wskazało dobre warunki mieszkaniowe w domu rodziców). Ponadto na wspólne mieszkanie z rodzicami wpływ miały także w ocenie respondentów niższe koszty utrzymania, brak własnej rodziny, wsparcie rodziców czy przywiązanie emocjonalnego do rodziców.

Dane opublikowane w raporcie AMRON-SARFIN wskazują, że w latach 2022-2024 czynsze wzrosły w największych miastach o ok. 15-30%. Ceny transakcyjne mieszkań na rynku również wzrosły, w zależności od lokalizacji o ok. 30-50%. Spowodowało to zmniejszenie dostępności mieszkań. Za przeciętną pensję w 2019 r. można było nabyć 0,95 m² mieszkania, zaś w ciągu kilku lat do 2024 r. wartość ta spadła do 0,90 m². Jednak według wstępnych danych w 2025 r. przeciętna liczba m² mieszkania możliwa do nabycia za przeciętne wynagrodzenie wzrosła ponownie do 0,95 m².

Analizując kształtowanie się dostępności mieszkań, w tym zjawisko luki czynszowej w poszczególnych lokalizacjach, należy zwrócić uwagę, że co do zasady, mniejsze miejscowości cieszą się wyższą dostępnością mieszkań niż większe miasta. Dostępność szczegółowych danych w tym zakresie jest co do zasady ograniczona do miast na prawach powiatu, gdzie występują lokalne rynki mieszkaniowe. Zwraca jednak uwagę fakt, że za przeciętne wynagrodzenie w mniejszych miastach można nabyć na rynku pierwotnym ok. 20-50% większą powierzchnię niż w dużych miastach. Na rynku wtórnym sytuacja jest jeszcze lepsza i w wielu miastach za przeciętne wynagrodzenie można nabyć nawet 2-3 razy większą powierzchnię niż w większych miastach. Najlepsza sytuacja w tym zakresie, gdzie za przeciętną pensję w 2024 r. można nabyć na rynku wtórnym ponad 1,40 m² mieszkania, występuje w takich miastach jak Wałbrzych, Grudziądz, Włocławek, Płock, Tarnobrzeg, Bytom, Dąbrowa Górnicza, Gliwice, Jastrzębie-Zdrój, Jaworzno, Piekary Śląskie, Ruda Śląska, Rybnik, Sosnowiec, Świętochłowice, Zabrze, Konin. Jednocześnie są to miasta, które borykają się z problemem zmniejszającej się populacji. Może więc z tego wynikać, że dostępność mieszkań nie jest podstawowym czynnikiem decydującym o pozytywnym lub negatywnym bilansie demograficznym w danej miejscowości.

Dane statystyczne wskazują, że rok 2024 r. był przełomowy. Po zakończeniu udzielania kredytów w ramach programu BK2% rynek mieszkaniowy zaczął się stabilizować. Spadek inflacji spowodował również stopniowe obniżanie stóp procentowych. Dodatkowo, w szybkim tempie rosną realne wynagrodzenia. Polityka mieszkaniowa rządu priorytetowo zaczęła traktować inwestycje w nowe budownictwo dostępne dla osób o niskich i przeciętnych dochodach – budownictwo komunalne oraz budownictwo społeczne czynszowe. Dlatego dostępne dane za 2025 r. wskazują na przełom w trendach obrazujących dostępność mieszkań. Wzrost płac szybszy niż wzrost mieszkań spowodował, że według wstępnych danych w 2025 r. wzrosła przeciętna liczba m² mieszkania możliwa do nabycia za przeciętne wynagrodzenie (z 0,90 m² do 0,94 m²). Ustabilizowały się wysokości czynszów rynkowych. Zwiększył się udział mieszkalnictwa społecznego w mieszkaniach oddanych do użytkowania (z 1,5% w 2023 r. do 3% w 2025 r.). Zmniejszyła się liczba gospodarstw domowych oczekujących na najem mieszkania komunalnego (z 123,9 tys. w 2023 r. do 117,8 tys. w 2025 r.).

Kwestia powiązania warunków mieszkaniowych społeczeństwa z kwestiami demograficznymi jest dość skomplikowana. Wskazują na to m.in. wyniki raportu powstałego na zlecenie Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej pt. „Zbadanie i

określenie warunków do poprawy kondycji demograficznej Polski”. Z badań i analiz wynika, że młode osoby mają szczególnie trudną sytuację na rynku mieszkaniowym ze względu na przeciętnie niższe zarobki, mniejszą stabilność na rynku pracy i brak oszczędności. Dlatego powinni być główną grupą docelową polityki mieszkaniowej prowadzonej przez władze publiczne na różnych szczeblach. Natomiast sama możliwość poprawy warunków mieszkaniowych nie powoduje automatycznie chęci usamodzielnienia się młodych ludzi. Nie jest także podstawowym problemem w założeniu rodziny i posiadaniu dzieci. Dopiero w przypadku rodzin z większą liczbą dzieci, warunki mieszkaniowe zaczynają poważnie wpływać na ewentualne plany dotyczące powiększenia rodziny.

Kluczową rolę w polityce mieszkaniowej odgrywa współpraca z jednostkami samorządu terytorialnego, szczególnie gminami, którym zgodnie z Konstytucją RP powierzono obowiązek zaspokajania potrzeb mieszkaniowych mieszkańców. Gmina jest zobowiązana do prowadzenia polityki sprzyjającej zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych obywateli, co obejmuje tworzenie warunków do uzyskania mieszkań, w tym poprzez realizację programów mieszkaniowych i wspieranie rozwoju budownictwa komunalnego. Wśród najważniejszych instrumentów wspierających działania m.in. gminy w powiększaniu zasobu mieszkaniowego należy wymienić program **budownictwa socjalnego i komunalnego (BSK)**. Od prawie 20 lat w ramach programu oferowane jest bezzwrotne wsparcie na budowę, remont czy zakup mieszkania. Głównym beneficjentem programu są samorządy, które mogą pozyskać dofinansowanie na inwestycje mieszkaniowe na poziomie do 80% wartości inwestycji. Środki z programu mogą być także przeznaczone na remont pustostanów – w tym wypadku także dofinansowanie wynosi 80% kosztów inwestycji. Program BSK od momentu powstania był niejednokrotnie uatrakcyjniany tak, aby w jak najpełniejszym stopniu odpowiadać na zapotrzebowanie jego adresatów. Mając na uwadze skalę zainteresowania programem starania rządu koncentrują się na zapewnieniu jego finansowania zgodnie ze zgłaszanym zapotrzebowaniem. W latach 2021-2024 limity wydatków w programie BSK wynosiły 1 mld zł rocznie. W 2025 roku na zasilenie programu BSK trafiło prawie 2,6 mld zł. Natomiast w 2026 r. zaplanowane jest zasilenie Funduszu Dopłat na realizację programu kwotą nieco ponad 4 mld zł. W ramach programu BSK w 2025 r. do udzielenia finansowego wsparcia zakwalifikowano 393 wnioski, obejmujące utworzenie 10 341 lokali mieszkalnych oraz 100 miejsc w noclegowniach. Zaś w 2026 roku tylko w I kwartale 2026 r. BGK zakwalifikował 806 wniosków na łączną kwotę blisko 3.466 mln zł, co pozwoli na dofinansowanie 17.911 lokali mieszkalnych oraz 428 miejsc tymczasowego schronienia.

Skutecznym instrumentem w zwiększaniu zasobu dostępnych mieszkań są także dopłaty do kredytów oferowanych przez BGK dla społecznych inicjatyw mieszkaniowych (SIM), towarzystw budownictwa społecznego (TBS), spółek gminnych na budowę mieszkań na wynajem o limitowanym czynszu na budowę lokali mieszkalnych na wynajem z ustawowo limitowaną stawką czynszu oraz spółdzielni mieszkaniowych na budowę lokali mieszkalnych, dla których ustanowione zostanie spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu. Dopłaty realizowane są w ramach **programu popierania budownictwa mieszkaniowego (SBC)**, który jest realizowany na podstawie ustawy z dnia 26 października 1995 r. o społecznych formach rozwoju mieszkalnictwa (Dz.U. z 2025 r. poz. 1273 z późn. zm.). Dzięki korzystnym warunkom oferowanym inwestorom powstają mieszkania na wynajem o limitowanym czynszu, adresowane do osób, których dochody są zbyt wysokie, aby mogły ubiegać się o lokal komunalny, a jednocześnie niewystarczające do samodzielnego zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych na rynku prywatnym. W 2025 r. w ramach programu SBC zakwalifikowano 72 wnioski o finansowanie zwrotne, obejmujące utworzenie 3 380 lokali mieszkalnych.

Funkcjonujący od 2019 roku instrument „**Mieszkanie na Start**” realizowany na podstawie ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. o pomocy państwa w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych w pierwszych latach najmu mieszkania (Dz. U. z 2024 r. poz. 1704 z późn. zm., dalej: uMnS) to wsparcie finansowe najemców. Instrument ten oferuje dopłaty do czynszu najemcom mieszkań powstałych w ramach inwestycji mieszkaniowych realizowanych przez inwestora we współpracy z gminą na podstawie zawartej umowy. Dopłaty są stosowane przez okres 15 lat, licząc od miesiąca dokonania pierwszej wpłaty dopłaty na rachunek wynajmującego. O dopłaty mogą ubiegać się najemcy, którzy spełniają określone warunki, m.in. dochodowe, majątkowe, związane z użytkowaniem mieszkania. Limity dochodów obowiązujące w 2026 r. wynoszą, w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym, od 8.903,56 zł dla jednoosobowego gospodarstwa domowego, 19.587,83 zł dla gospodarstwa 4-osobowego (4.896,96 zł na osobę) do 26.710,68 zł dla 6-osobowego gospodarstwa domowego (4.451,78 zł na osobę). Dla przykładu, miesięczna wysokość dopłaty przyznanej małżeństwu z 2 dzieci wynajmującym mieszkania o pow. 65 m², które złożą wniosek w II i III kwartale 2026 r. wyniesie, w zależności od lokalizacji mieszkania, od 526 zł (w gminach województwa opolskiego, np. w Nysie) do 1 126 zł (w Warszawie).

Kolejnym z instrumentów wspomagających w zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych jest **społeczna agencja najmu (SAN)**. To podmiot współpracujący z gminą, który dzierżawi mieszkania od właścicieli z rynku prywatnego i wynajmuje je osobom w trudniejszej sytuacji życiowej lub finansowej. Dzięki gwarancjom terminowego uiszczania czynszu, stabilnego użytkowania i utrzymania mieszkań w dobrym stanie technicznym SAN może pozyskać lokale poniżej stawek rynkowych. SAN może łączyć wynajem z innymi usługami społecznymi na rzecz najemców, np. ze wsparciem rodziny, przeciwdziałaniem bezrobociu, pomocą osobom z niepełnosprawnościami. Dodatkowo osoby wynajmujące mieszkania z zasobów SAN mogą korzystać z dopłat do czynszu w ramach programu „Mieszkanie na Start”, co dodatkowo poprawia ich sytuację finansową w zakresie wydatków mieszkaniowych. Do końca lutego 2026 r. 15 gmin zgłosiło Ministrowi Rozwoju i Technologii zawarcie umowy o współpracy z podmiotem prowadzącym działalność społecznej agencji najmu, w tym takie miasta jak: Wrocław, Gdańsk, Kraków i Poznań.

Osoby poszukujące wsparcia w zakupie mieszkania lub domu jednorodzinnego albo jego budowie w chwili obecnej mogą skorzystać z instrumentu „**Mieszkanie bez wkładu własnego**” realizowanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 1 października 2021 r. o rodzinnym kredycie mieszkaniowym i bezpiecznym kredycie 2% (Dz. U. z 2024 r. poz. 1724, z późn. zm.). Instrument ten polega na udzieleniu przez Bank Gospodarstwa Krajowego w imieniu Skarbu Państwa gwarancji wkładu własnego przy zaciąganiu kredytu hipotecznego na zakup mieszkania lub domu jednorodzinnego albo jego budowy. Kredyt udzielany na zasadach instrumentu „Mieszkanie bez wkładu własnego” (zwany także rodzinnym kredytem mieszkaniowym) może zostać udzielony osobie lub osobom posiadającym zdolność kredytową, które nie posiadają prawa własności mieszkania lub domu jednorodzinnego ani spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego (wyjątek stanowią rodziny z co najmniej dwojgiem dzieci). Kredyt udzielany w ramach tego instrumentu może finansować do 100% kosztów nabycia nieruchomości lub kosztów budowy domu jednorodzinnego. Wkład własny wymagany przez bank kredytujący może zostać zastąpiony gwarancją udzielaną przez Bank Gospodarstwa Krajowego, obejmującą część kredytu hipotecznego. Gwarancja ta nie stanowi dopłaty do kredytu ani nie obniża jego kwoty – kredytobiorca zobowiązany jest do spłaty całej kwoty kredytu, w tym części objętej gwarancją. Cena 1 metra kwadratowego powierzchni użytkowej mieszkania lub domu nabywanego z wykorzystaniem ww. kredytu nie może przekraczać limitów określonych w przepisach.

Limity te są zróżnicowane w zależności od rynku nieruchomości (rynek pierwotny lub wtórny) oraz lokalizacji nieruchomości, z uwzględnieniem podziału na województwa, miasta będące siedzibą wojewody lub sejmiku województwa oraz gminy z nimi sąsiadujące. Dodatkowo ustawa przewiduje możliwość uzyskania tzw. spłaty rodzinnej. W przypadku powiększenia gospodarstwa domowego kredytobiorcy o drugie albo kolejne dziecko w okresie spłaty kredytu, kredytobiorca może ubiegać się o jednorazową spłatę części kapitału kredytu ze środków budżetu państwa. Spłata ta wynosi 20 000 zł w przypadku urodzenia lub przysposobienia drugiego dziecka oraz 60 000 zł w przypadku urodzenia lub przysposobienia trzeciego albo kolejnego dziecka, przy czym wysokość spłaty nie może przekroczyć pozostałej do spłaty części kapitałowej kredytu.

Osoby młode, które nie posiadają zdolności kredytowej, ale osiągają dochody z pracy mogą skorzystać z instrumentu **Konta Mieszkaniowego**, realizowanego na podstawie ustawy z dnia 26 maja 2023 r. o pomocy państwa w oszczędzaniu na cele mieszkaniowe (Dz. U. z 2024 r. poz. 1704, z późn. zm.). Instrument ten adresowany jest do osób, które obecnie nie są w stanie nabyć pierwszego mieszkania, ale planują jego zakup w perspektywie następnych lat. Rozwiązanie to skierowane jest do osób od 13 roku życia, nieposiadających prawa własności lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego. Konto Mieszkaniowe może zostać otworzone także dla dziecka powyżej 13 roku życia, w imieniu którego umowę o prowadzenie Konta zawiera przedstawiciel ustawowy. Z instrumentu może skorzystać także osoba, która w jednym posiadanym niewielkim lokalu mieszka z co najmniej dwójką własnych lub przysposobionych dzieci. W takim przypadku obowiązują limity powierzchni zajmowanego lokalu: do 50 m² przy dwojgu dzieci, 75 m² przy trojgu dzieci oraz 90 m² przy czworgu dzieci, dla rodzin z pięciorgiem lub większą liczbą dzieci limit powierzchni nie obowiązuje. Konto Mieszkaniowe to specjalne konto oszczędnościowe prowadzone przez banki komercyjne uczestniczące w programie z możliwością uzyskania dodatkowej premii mieszkaniowej finansowanej z budżetu państwa. Warunkiem uzyskania premii mieszkaniowej jest oszczędzanie co najmniej przez 3 lata oraz dokonywanie systematycznych wpłat przez co najmniej 11 wpłat w każdym roku kalendarzowym w wysokości od 300 zł do 2 000 zł. Premia mieszkaniowa wypłacana jest razem ze środkami zgromadzonymi na Koncie na realizację jednego z celów mieszkaniowych określonych w ustawie (np. zakupu mieszkania lub domu albo jego budowy). Odsetki zgromadzone na Koncie są zwolnione z podatku od zysków kapitałowych (tzw. podatku Belki). Po zakończeniu oszczędzania właściciel Konta ma 5 lat na wykorzystanie zgromadzonych środków zgodnie z warunkami instrumentu. W przypadku osób, które zakończyły oszczędzanie przed ukończeniem 18. roku życia, okres ten liczy się od dnia osiągnięcia pełnoletności.

Mając na uwadze powyższe funkcjonowanie wskazanych instrumentów dowodzi, że państwo prowadzi rozbudowaną politykę wspierającą dostęp do mieszkań i podejmuje działania zwiększające dostępność mieszkań, w tym także dla młodych ludzi planujących założenie rodziny.

Ponadto prowadzone są prace nad projektem ustawy o społecznych zasobach mieszkaniowych oraz o wsparciu inwestycji mieszkaniowych, której celem jest stworzenie nowoczesnego systemu finansowania budownictwa społecznego oraz budowa i remont co najmniej 25 tysięcy mieszkań rocznie. Projektowana ustawa ma wzmacniać ofertę mieszkań na wynajem dla rodzin z tzw. luki czynszowej, wprowadza preferencyjne kredyty i granty na budowę mieszkań społecznych, komunalnych i spółdzielczych oraz zwiększa dostępność systemu TBS i SIM poprzez wyższe limity dochodowe, niższą partycypację najemców i stabilniejsze warunki najmu.

Strategia mieszkaniowa

Odnosząc się do pytania o międzyresortową strategię należy wskazać, że Rząd kończy prace nad nową średniookresową strategią rozwoju kraju, tj. Strategią rozwoju Polski do 2035 r. Strategia ta integruje cele, kierunki działań i działania we wszystkich podstawowych obszarach rozwoju państwa, w tym w obszarze mieszkalnictwa, rynku pracy i polityki społecznej, uwzględniając wnioski płynące z diagnozy sytuacji w kraju. Jest odpowiedzią państwa na zmieniające się otoczenie, która zmierza do równowagi między konkurencyjnością gospodarki i bezpieczeństwem kraju oraz spójnością społeczną rozumianą jako dbałość o dobrą jakość życia wszystkich obywateli, co staje się istotnym wyzwaniem zwłaszcza w obliczu szybkich zmian demograficznych.

Z tego względu jednym z głównych celów Strategii jest cel demograficzny, który będzie realizowany przez działania służące łagodzeniu zmian demograficznych i adaptacji do nich. W obszarze mieszkalnictwa cel ten uwzględnia w szczególności wyzwania stojące przed młodymi ludźmi oraz związane ze starzeniem się społeczeństwa. Za przygotowanie Strategii w części mieszkaniowej odpowiada Minister Finansów i Gospodarki.

Jednym z priorytetów nowej strategii jest zwiększenie dostępności mieszkań. Realizacja proponowanych w ramach tego priorytetu działań ma przyczynić się do osiągnięcia dwóch podstawowych celów polityki mieszkaniowej państwa, czyli do łatwiejszego dostępu do mieszkań, zwłaszcza dla gospodarstw domowych mających trudności z samodzielnym zaspokajaniem własnych potrzeb mieszkaniowych w godnych warunkach na zasadach rynkowych, oraz do poprawy warunków mieszkaniowych.

Choć podstawowym modelem zaspokajania potrzeb mieszkaniowych w Polsce pozostaje używanie mieszkania w formule własności, działania władz publicznych będą zmierzały do zapewnienia równowagi między dostępnością mieszkań na własność i dostępnością mieszkań na wynajem. Proponowane kierunki działań obejmują w związku z tym różnorodne działania finansowe, prawne i organizacyjne ukierunkowane na rozwój zasobu mieszkań na wynajem, w szczególności instrumenty wspierające społeczne budownictwo czynszowe, w tym komunalne, rozwój społecznych agencji najmu i zasobu akademików oraz instrumenty oferujące gospodarstwom domowym wsparcie w ponoszeniu wydatków mieszkaniowych. Uzupełnieniem tych działań są rozwiązania łagodzące niekorzystne zjawiska rynkowe, które dotyczą osoby aspirujące do własności mieszkania. Obejmują one wsparcie w nabyciu mieszkania, w tym ochronę nabywców mieszkań i zwiększenie transparentności rynku mieszkaniowego, wsparcie oszczędzania na cele mieszkaniowe, a także upowszechnienie alternatywnych formuł dochodzenia do własności.

Poza działaniami wspierającymi podaż mieszkań i możliwości gospodarstw domowych, a w następstwie zwiększanie dostępności mieszkań, działania władz publicznych będą koncentrowały się na tworzeniu warunków do zwiększenia jakości zamieszkiwania w tworzonych i istniejących zasobach mieszkaniowych. Działania te będą służyły w szczególności poprawie podstawowych parametrów opisujących zasób mieszkaniowy, stanu technicznego budynków oraz efektywności energetycznej.

Efektom tych działań będzie zapewnienie osobom pragnącym mieszkać w Polsce możliwości wyboru pomiędzy różnymi formułami zaspokajania potrzeb mieszkaniowych oraz godnej jakości zamieszkiwania. Realizacja obu tych celów będzie jednocześnie sprzyjać dzietności. Dzięki zwiększeniu dostępności mieszkań osoby młode planujące założenie rodziny lub pragnące rozwijać rodzinę będą miały łatwiejszy dostęp do

mieszkania oraz szersze możliwości zmiany już używanego mieszkania na bardziej odpowiadające potrzebom rodziny w danym czasie. Dzięki poprawie warunków mieszkaniowych zyskają natomiast adekwatne do potrzeb, bezpieczne, zdrowe i mniej uciążliwe finansowo warunki zamieszkiwania, otwarte na dobro rodziny i jej rozwój.

Z upoważnienia, z wyrazami szacunku

Tomasz Lewandowski

Podsekretarz Stanu

/ kwalifikowany podpis elektroniczny /

w Ministerstwie Rozwoju i Technologii